

## Rom 14, 21

**21: Det er godt å la være å spise kjøtt eller la være å drikke vin eller la være å gjøre noe annet som får din bror til å snuble eller ta anstøt eller å bli svak.**

Derfor uttrykket "Demoners beger" i 1Kor 10: 20-21. Det er godt - eller "fortreffelig", rett, skjønt, nyttig - å holde seg helt borte fra slike saker som kan skade de svake: å la være å spise kjøtt eller la være å drikke vin. Det var akkurat slike ting som på apostelens tid ble til anstøt for de svake\*. Eller la være å gjøre noe annet som får din bror til å snuble eller ta anstøt eller bli svak. Paulus kan ikke regne opp alt som kan skade de svake. Hver enkelt kristen må selv tenke etter om han i sin vandel kan tenkes "å gjøre noe annet" som kan skade brødrene. I så fall må han frivillig skyve sin lyst til side, og i kjærlighet slutte med dette. Og når det gjelder det vi kan utsette en bror for, skildrer Paulus her dette med tre ord som i sin betydning er ganske like. Han kan "ta anstøt", han opplever din frihet støtende. Det skjer når han kommer i tvil om en slik frihet har Guds velbehag, og dermed kommer han også i tvil om læren. Han sier det kan få en bror til å "snuble" ... eller "bli svak". Begge disse uttrykkene taler om at han ikke lenger har en fast og sterk tro. Troen, og dermed også livet, blir tvert imot vakkende og svakt. Han mister sin frimodighet og faste holdning.

[\* Også vin, på grunn av det som er omtalt i 1Kor 8: 7. For vin var også noe av det som ble ofret til avgudene.]

Hvis du oppfatter, eller kanskje bare har en anelse om, at noe i ditt liv som for deg selv er helt uskyldig, kan føre til så alvorlige følger for svake brødre, så bør du jo straks i kjærlighet slutte med dette\*. Det vil du ganske sikkert også gjøre hvis du har Paulus' sinn. Han sa: "Hvis min mat fører min bror til fall, vil jeg aldri i evighet spise kjøtt, så jeg ikke fører min bror til fall".

[\* Her har vi ett eksempel som lett kan overføres til vår tid. Paulus nevner vin. Bruk av vin er i seg selv uskyldig, når du ikke blir avhengig av det, men bruker det med måte. Hvorfor bør likevel en kristen også avstå selv fra et slikt måtelig bruk av vinen? Bare av den grunn som nevnes her; for ikke å skade de svake. Du vil kanskje lykkes i å forbli måteholden i dette hele ditt liv. Men din sønn, en slektning, en kollega som vil følge ditt eksempel, de ender opp med et forbruk som fører til fortapelse både i livet og i evigheten. Da kan du ikke si du er uskyldig i at de går fortapt. Det var ditt måtehold som etter hvert forledet dem til å begynne sakte og pent med det som etter hvert ødela dem. Så mye bedre det ville vært om du istedenfor det eksemplet du gav dem, tvert imot både i ord og eksempler hadde lært dem å aldri ha den minste berøring med slike forførelsesmidler.]